Р Е Ш Е Н И Е
№ 45227

гр. София, 17.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 51 състав,** в публично заседание на 20.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4565** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. Д. Д. , ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Решение № 2153-21-82/13.03.2026г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № [ЕГН]/28.11.2025г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване. С разпореждането е отказано изменение на личната ми пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Като основание за оспорването жалбоподателят е посочил неправилно приложение на материалния закон, нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК, изразяващо, непълна и необоснована мотивировка, както и противоречие с целта на закона. Конкретно се сочи, че при отказа за преизчисление на пенсията с мотив липсата на пълно годишно изравняване за 2024 г. пенсионният орган е смесил два самостоятелни въпроса - за осигурителния стаж и доход след пенсионирането, и за индивидуалния коефициент, изчислен от осигурителен доход преди инвалидизирането, за който авансово внесените вноски за месеците март, април, май и юни 2024 г. са внесени преди датата на инвалидизиране (20.05.2024 г.). Твърди се, че пенсионният орган не е изследвал и зачел осигурителния стаж на жалбоподателя по трудово правоотношение в ЕТ „Татяна Савова - ТИС" за периода 12.08.2008г. - 03.12.2009 г., като периодът 12.08.2008 г. - 21.03.2010 г. е изцяло изключен от проверката, без да е обосновано защо. Според жалбоподателя, в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК пенсионният орган е дължал пълно служебно изясняване на всички осигурителни периоди, независимо дали са по трудово или самоосигурително правоотношение. Прави се оплакване, че обжалваното решение не съдържа отговор на

конкретните доводи, изложени в жалба вх. № 1012-21-109/09.01.2026 г. относно зачитането на стажа по трудовата книжка и включването на авансовите вноски за периода преди инвалидизирането в изчисляването на ИК. Според жалбоподателя решението противоречи на принципите за задължителност, обхватност и равнопоставеност при обществено осигуряване по чл. 3 и чл. 4 КСО.
В допълнително представена по делото молба жалбоподателят заявява, че не претендира преизчисляване с осигурителен доход за периода след пенсионирането /след 20.05.2024г./, а единствено пълнотата и правилността на определения индивидуален коефициент и зачетения осигурителен стаж и доход преди инвалидизирането.
В съдебните заседания жалбоподателят не се явява и представлява.
Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуален представител юрк. Б., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна, и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:
Със заявление № 2112-21-3532 от 24.06.2024 г. М. Д. Д. е поискал отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, с което е представил Експертно решение на ТЕЛК № 90934 от 20.05.2024г. и е посочил, че желае да се използват данните по регистрите за стаж на НОИ.
Тъй като е установено, че М. Д. е бил самоосигуряващо се лице, е извършена проверка относно внесените от жалбоподателя осигурителни вноски. със Служебна бележка № 21102-21-2110# 1 от 18.07.2024 г. е потвърден осигурителен стаж и доход като самоосигуряващо се лице за периода от 22.03.2010 г. до 31.05.2024 г.
С Разпореждане № [ЕГН] от 12.08.2024 г. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като е зачетен осигурителен стаж до датата на инвалидизиране /20.05.2024 г./ в размер на 15 години 05 месеца и 17 дни. Пенсията е изчислена с осигурителен доход за периода от 12.08.2008 г. до 19.05.2024 г. - 207 059.85 лв. и индивидуален коефициент - 1.0679.
Със заявление вх.№ 2115-21-619/11.02.2025 г. М. Д. Д. е поискал ежегодно преизчисление на пенсията от трудова дейност по чл. 102, ал.1,т.2 от КСО. По повод на поисканото преизчислсние на пенсията от Дирекция “Краткосрочни плащания и контрол“ е издадена Служебна бележка изх. № 2110221 -1377# 1 от 29.04.2025г. за периода от 01.01.2024 г. до 28.02.2025г. с осигурителен доход помесечно 933 лв., представляващ авансовия осигурителен доход върху който самоосигуряващите си лица дължат осигурителни вноски.
С Разпореждане № 83101239280/09.05.2025 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателя е преизчислена, считано от 01.03.2025 г., на основание чл.102, ал.1.т.2, ал.3-5 от КСО за придобит осигурителен стаж след пенсионирането за времето от 20.05.2024 г. до 28.02.2025 г. Пенсията е определена в размер на 662.82 лв. при зачетен осигурителен стаж до дата на инвалидизиране /20.05.2024 г. / - 15 години 05 месеца 17 дни и след дата на инвалидизиране - 00 години 09 месена 11 дни и индивидуален коефициент - 1.0679, изчислен от осигурителния доход на лицето за периода 12.08.2008 г. - 19.05.2024 г. Отказано е преизчислсние на пенсията с допълнително представения осигурителен доход след пенсионирането, тъй като изчисления индивидуален коефициент - 1.0361 е по - неблагоприятен. Това разпореждане не е обжалвано и е вляло сила.
На 24.09.2025 г. с вх.№ 1011-21-19869 в ТП на НОИ С. - град е постъпило ЕР на ТЕЛК № 92656/04.08.2025 г., с което след преосвидетелстване на М. Д. са определени 62 на 100 трайно намалена работоспособност, без промяна на датата на инвалидизиране /20.05.2024г./ и срок на

инвалидността до 01.08.2026 г.
С Разпореждане № 83101239280 от 13.10.2025 г. пенсията е възобновена и определена в същия размер, а от 01.07.2025г. – в размер на 719 лв.
Разпореждането е обжалвано пред директора на ТП на НОИ, който с Решение № 2153-21-350 от 24.11.2025 г. е оставил жалбата без уважение. В решението изрично е посочено, че Разпореждане №[ЕГН]/13.10.2025г. е постановено по повод преосвидетелстването на жалбоподателя от ТЕЛК и определяне на нов срок на трайно намалена работоспособност, като пенсията не е преизчислявана с данни за осигурителен доход, респ. не е изчисляван индивидуален коефициент. С оглед обаче твърденията относно довнесени осигурителни вноски върху по-висок осигурителен доход като самоосигуряващо се лице, контролният орган е приел, че жалбоподателят се позовава на нови обстоятелства, които следва да бъдат преценени от пенсионния орган, поради което е изпратил преписката по компетентност за извършване на преценка и произнасяне с отделен административен акт.
В изпълнение на дадените указания, с Разпореждане № 83101239280/95 от 28.11.2025г. е отказано изменение на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателя с мотив, че няма платена вноска за годишно изравняване за периода 01.01.2024г. – 31.12.2024г. и личната пенсия на М. Д. е с правилно и законосъобразно зачетен осигурителен доход за този период. Пенсионният орган се е позовал на проверка, обективирана в констативен протокол от 07.11.2025г.
Разпореждането е обжалвано пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с процесното Решение № 2153-21-82/13.03.2026г. е оставил жалбата без уважение. В мотивите си директорът на ТП на НОИ С. град е приел, че размерът на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване и изчисления индивидуален коефициент е правилно определен, при спазване на законовите разпоредби.
От приетата по делото административна преписка се установява, че междувременно, след издаването на процесното разпореждане, жалбоподателят е подал заявление с вх. № 2121-21-431 от 10.12.2025г. , с което е представил оригинал на трудовата си книжка и поискал да му бъде зачетен стаж преди пенсионирането.
Въз основа на представените нови доказателства, с Разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2026г. е изменена личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателя. Видно от изложените в разпореждането мотиви, зачетен е допълнително стаж на жалбоподателя при осигурителя „ЕТ „Татяна Савова - ТИС" в размер на два дни. Няма данни дали това разпореждане е обжалвано и дали е влязло в сила.
От правна страна
Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт и от лице, за което е налице правен интерес от оспорването, поради което е допустима. По същество е неоснователна.
Съгласно чл.98, ал.1 от КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или от други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт.
Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ КСО разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им /чл. 117, ал. 3 КСО/.

Процесното решение, както и обжалваното пред директора на ТП на НОИ разпореждане, са издадени от компетентни органи. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазено е изискването за форма с оглед разпоредбите на чл. 117, ал. 3 и ал. 5 КСО вр. чл. 59 АПК, като горестоящият орган е изложил достатъчно ясни и конкретни мотиви, обосноваващи изводите му за неоснователност на подадената пред него жалба.
Относно твърденията, че горестоящият орган не е дал отделен и подробен отговор на оплакванията в жалбата относно незачетен стажа по трудовата книжка и включването на авансовите вноски отпреди инвалидизирането в изчисляването на индивидуалния коефициент, следва да се отбележи, че самият жалбоподател не е навел конкретни доводи в тази насока. Посочил е само общо, че пенсионният орган не е взел предвид осигурителния му стаж по трудово правоотношение, а що се отнася до внесените авансови вноски, изобщо няма направени възражения в жалбата до горестоящия административен орган. С оглед на това съдът приема, че като е дал обобщен отговор, че размерът на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване и изчисления индивидуален коефициент е правилно определен, директорът на ТП на НОИ е изпълнил задълженията си като контролна инстанция и не е допуснал процесуално нарушение.
Не се потвърждават и оплакванията за нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК. Противно на твърденията в жалбата, съдът намира, че в съответствие със служебното начало административният орган е събрал необходимите и относими доказателства, в това число като е изискал повторно информация относно актуалните осигурителни данни от регистрите на НОИ и въз основа на тях е установил фактите от значение за случая.
В случая процесното Разпореждане № [ЕГН]/28.11.2025г. е издадено, след като директорът на ТП на НОИ, който е бил сезиран с жалба срещу разпореждането от 13.10.2025 г., е потвърдил последното, но е изпратил пенсионната преписка на длъжностното лице по пенсионно осигуряване за произнасяне по искането за преизчисление на личната пенсия за инвалидност преписката с оглед данни за нови обстоятелства. Съответно пенсионният орган се е произнесъл относно наличието на основания за изменение на пенсията въз основа на документите, представени от жалбоподателя с жалбата му срещу Разпореждане № 83101239280 от 13.10.2025 г. - ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2024 г.; Платежно нареждане за внесен данък върху доход на ФЛ и разписка за извършено плащане от 05.06.2025 г. Както правилно са приели и органите на НОИ, новите данни се отнасят единствено до довнесените осигурителни вноски за 2024 г. и твърденията за по - висок осигурителен доход на тази база.
С оглед изрично направеното от жалбоподателя изявление в молбата от 16.06.2026г., че не претендира преизчисляване с осигурителен доход за периода след пенсионирането /след 20.05.2024г./, и предвид събраните по делото доказателства, от които се установява, че няма платена вноска за годишно изравняване в дължимия размер, следва да се приеме, че въпросът за преизчисляване на пенсията с осигурителен доход след пенсионирането всъщност не е спорен по делото. Внесените авансови осигурителни вноски до датата на инвалидизирането вече са били взети предвид от органите по пенсионното осигуряване, видно от справката на л.39 от делото, поради което правилно е прието, че няма нови данни, които да обуславят изменение размера на пенсията.
Относно осигурителния стаж и доход за периода на трудовото правоотношение на жалбоподателя в ЕТ „Татяна Савова – ТИС“ за времето от 12.08.2008г. – 03.12.2009г., видно от справката на л.30 и л.38 от делото, периодът, в който М. Д. е бил осигурен при ЕТ „Татяна Савова – ТИС“, е зачетен за осигурителен стаж, като е включен в общо зачетения стаж до датата на инвалидизирането

/20.05.2024г./ от 15 години 05 месеца и 17 дни, посочен в Разпореждане № [ЕГН] от 12.08.2024 г. и в Разпореждане № 83101239280/09.05.2025 г.
Неоснователно се твърди и че не е взет предвид осигурителния доход от трудовото правоотношение на жалбоподателя в ЕТ „Татяна Савова – ТИС“. Същият е описан в справката на л.31 и л.39 от делото и е използван при изчисляване на индивидуалния коефициент по правилата на чл. 70, ал.8-9, ал.1., т.2 и 3, ал.11 и 19 от КСО, което е видно и от влезлите в сила разпореждания от 12.08.2024 г. и от 09.05.2025 г.
Действително, след процесното Разпореждане № [ЕГН]/28.11.2025г. жалбоподателят е представил нови доказателства – оригинал на трудова книжка, въз основа на която пенсионният орган е издал ново Разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2026г., с което е изменена личната пенсия на жалбоподателя поради допълнително зачетен стаж на жалбоподателя при осигурителя „ЕТ „Татяна Савова - ТИС" в размер на два дни. Тези доказателства обаче не са били представени от него с жалбата срещу разпореждането от 13.10.2025г., респективно не са били известни на органите по пенсионното осигуряване към датата на издаване на Разпореждане № [ЕГН]/28.11.2025г., поради което и не са били взети предвид, тъй като в хипотезата на чл.99, ал.1,т.1 от КСО пенсионният орган се произнася само по представите от лицето нови доказателства.
В обобщение, съдът намира, че органите по осигуряването правилно са приложили материалния закон и издаденото разпореждане, както и потвърждаващото го решение на директора на ТП на НОИ, са законосъобразни изцяло.
Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено в минимален размер за сумата от 102 евро, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал.8 ГПК.
Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д. срещу Решение № 2153-21-82/13.03.2026г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН]/28.11.2025г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване.
ОСЪЖДА М. Д. Д. да заплати на ТП на НОИ С.-град сума в размер на 102 евро за юрисконсултско възнаграждение.
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: